

корабѣ ти тръгнаха камъ западъ, и връхове ти на островъ Феро слѣдъ малко се изгубили въ морѣ то; старий свѣтъ исчезналъ задъ морски ти пътници, а отпрѣдъ се растилалъ бескраенъ и непознатъ океанъ. Вървѣли единъ день, вървѣли два дни, ништо се не види, а само небо и морѣ. Най-сетнѣ, на петий день, се показали едни морски птици. Корабници ти много се зарадовали, зашто то не знааха, че тѣхъ птици хвъркатъ много надалече отъ брѣгове ти. Вървѣли оште нѣколко дни и корабници ти зели да се обесърчоватъ. Вѣтръ духалъ все поштѣнъ, зашто то тамъ, дѣто пътници ти миновали, лѣсенъ духатъ *пасатни* вѣтрове; нѣ тоа беспрѣстаненъ вѣтръ задавалъ страхъ на Колумбовити люде. Тѣхъ си викаха, какво ште станемъ, ако би вѣтръ тѣхъ все да духа камъ една страна? Ште идемъ много далече, и какъ ште се върнемъ назадъ?

Врѣме то било все хубаво. Хладенъ и чистъ въздухъ, постоянно ясно небо, тихо морѣ: всичко било хубаво. Колумбъ се радовалъ, че врѣме то било благопринатно за него, нѣ дружина та му, които нѣмаха нито неговий умъ, нито негово то юначество, зели да се умислеватъ и, штѣли, скоро да прѣстанатъ да слушатъ корабначелникъ тѣхъ си, ако различни ти примамливи явленѣна да не би давали отъ врѣме на врѣме надежда на корабници ти, че има близу брѣгъ. Слѣдъ малко се показала на поврѣхнината на морѣ то много трѣва, и колкото повече вървѣли испанци ти на западъ, толкова повече ја имало: морѣто се виждало като зелена ливада. Имало и такъва трѣва, която, чинило имъ се, че расте само край брѣгове ти; а друга имало толкова росна и зелена, като че се је отдѣлила на оний частъ отъ земята. Често по край корабити се показовали птици, а хвъркати ти риби непрѣтайно се мѣтали по поврѣхнината на морѣ то. Нѣ юто вече се изминали петдесетъ дни откакъ корабѣ ти оставили Испаниа, и, при всички ти явленѣна, които показовали, че има близу брѣгъ, пакъ нѣмало брѣгъ. Въ срѣдцата на суевѣрни ти Колумбови дружина зела да се вмѣкнова опасна мисль, че враждебна сила нарочно ги мами съ тѣхъ явленѣна да върветъ все напрѣдъ, каквото по-лесно да ги погуби. Корабници ти зели да бѣбретъ.

Изминали се оште нѣколко дни и морската трѣва се умножила до толкова, штото испанци ти зели да се боатъ да не би да ударетъ на нѣкоя подводна скала. Колумбъ, за да вдигне тоа страхъ, заповѣдалъ да опитатъ дълбочината на морѣ то,